

Sygn. akt II KO 6/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Roman Sądej

w sprawie **D. W.**

oskarżonej z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2013 r.,

wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w W.

z dnia 20 grudnia 2012 r.,

o przekazanie na podstawie art. 37 kpk sprawy do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w S.

p o s t a n o w i ł :

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wniosek został umotywowany sytuacją rodzinną i osobistą oskarżonej, która samotnie wychowuje dwóch małoletnich synów, młodszego karmi piersią i nie może liczyć na pomoc rodziny w zaopiekowaniu się dziećmi. Uniemożliwia to jej stawiennictwo w sądzie właściwym, albowiem zamieszkuje w S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przede wszystkim, aby sprawa rozpoznana została przez sąd właściwy, co

jest samoistną wartością i zasadą konstytucyjną (zob. art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Zatem przekazanie sprawy do rozpatrzenia innemu sądowi może nastąpić tylko wyjątkowo, gdy rzeczywiście nie istnieją szanse na to w sądzie właściwym w dającej się określić przyszłości. Taka sytuacja nie zachodzi obecnie w niniejszej sprawie. Postępowanie będzie się toczyć w trybie uproszczonym. Obecność oskarżonej na rozprawie nie jest więc obowiązkowa, a jej nieobecność nie tamuje rozpoznania sprawy (zob. art. 479 § 1 k.p.k.). Jeżeli oskarżona zechce jednak uczestniczyć w rozprawie albo sąd uzna obecność oskarżonej za konieczną, to osk. D. W. lub Sąd mogą zwrócić się na podstawie art. 100 k.r.o. do sądu opiekuńczego lub innego właściwego organu władzy publicznej o zapewnienie dzieciom pieczy zastępczej na czas niezbędny do stawiennictwa i udziału oskarżonej w rozprawie.

Tylko oskarżona i św. J. R. zamieszkują w S. Pozostałych 13 świadków zgłoszonych przez prokuratora do przesłuchania na rozprawie mieszka lub pracuje w W. Złożenie wniosku w trybie art. 37 k.p.k. powinna więc poprzedzać refleksja co do miejsca i sposobu ich przesłuchania oraz społecznych kosztów tego przedsięwzięcia (nie licząc znacznych kosztów materialnych).

Respektując więc dobro określone w art. 37 k.p.k. Sąd właściwy niezwłocznie podejmie niezbędne czynności zmierzające do rozpoznania sprawy.